

Brīvā Daugava

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU
KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 21 (2659)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 17. februārī

Maksā
2 kap.

Pirmsvēlēšanu sapulces dalībnieku AICINĀJUMS

visiem 749. Daugavpils vēlēšanu apgabala
vēlētājiem PSRS Augstākās Padomes
Savienības Padomes vēlēšanām

Šī gada 18. martā mūsu zemes darbaļaudis dosies pie vēlēšanu urnām, lai ievēlētu augstāko valsts varas orgānu — PSRS Augstāko Padomi. Gatavošanās šim svarīgajam notikumam noris jauna politiska un darba aktivitātes paceluma apstākļos, ko radījuši vēsturiskā partijas XXII kongresa lēmumi.

Jaunajā Programmā partija visai pasaulei pavēstīja, ka Padomju Savienības tautas ar Komunistisko partiju priekšgalā, vadoties no marksisma-lenīnisma mācības, ir uzsākušas izšķirošo posmu cīņā par komunistiskās sabiedrības uzcelšanu mūsu zemē. Komunisma uzcelšana kļuvusi par partijas un tautas praktisku uzdevumu.

Kopā ar visu padomju tautu rajoni, kuri ietilpst 749. vēlēšanu apgabalā, un Daugavpils pilsētas darbaļaudis dod savu ieguldījumu komunisma celtniecībā. Pirmskongresa sociālistiskajā sacensībā panākts lauksaimniecības produktu ražošanas kāpinājums. Daugavpils uzņēmumu kolektīvi septiņgades trešā gadā plānu bruto produkcijas ražošanā izpildīja par 104,8%, darba ražīgums, salīdzinot ar plānoto, pieaudzis par 1,9%, produkcijas pašizmaksa samazināta par 1,4% virs plānotā.

Pašlaik kolhozos notiek pārskata un vēlēšanu sapulces. Novērtējot

1961. gada darba rezultātus, kolhoznieki nosprauz jaunus uzdevumus lauksaimniecības produktu ražošanas kāpināšanā septiņgades ceturtajā gadā.

Daugavpils darbaļaudis, partijas XXII kongresa lēmumu iedvesmoti, uzņēmušies paaugstinātas saistības — pirms termiņa izpildīt 1962. gada uzdevumus. Viņi apņēmušies maksimāli izmantot ražošanas rezerves, ieviest jaunu, augstāzīgu tehniku, pilnveidot ražošanas procesus un strādāt, dzīvot komunistiski.

Vēlēšanu apgabalu darbaļaudis PSRS Augstākajā Padomē ievēlēs savus labākos biedrus, kuri patīs darbā attaisnot vēlētāju uzticību. Ilūkstes rajona kolhoza «Zemgale» un Jēkabpils rajona kolhoza «Sarkanais partizānis» kolhoznieki, kā arī fabrikas «Daugavpils apģērbs», Krustpils cukurfabrikas kolektīvs un Višķu izmēģinājumu paraugsaimniecības kolektīvs izvirzījis par deputāta kandidāti 749. vēlēšanu apgabalam Savienības Padomes vēlēšanām HELENU JĀZEPĀ m. GAUDZEJU. Strādādama par Ilūkstes rajona kolhoza «Zemgale» kompleksās brigādes vadītāju, viņa pierādījusi, ka nežēlo spēkus un enerģiju, lai izpildītu savus pienākumus.

Helēna Gaudzeja dzimusi 1934.

gadā Ilūkstes rajona Pilskalnes ciemā zemnieku ģimenē. 1958. gadā viņa pabeidza Višķu lauksaimniecības tehnikumu un uz pašas vēlēšanas aizgāja strādāt kolhozā «Zemgale» atpalikušajā brigādē. Viņas vadībā kolhoznieku kolektīvs gadu no gada paaugstina lauku auglību un lopu produktivitāti. Trijos gados graudaugu raža palielināta no 8 līdz 14 centneriem no hektāra. Biedre Gaudzeja ir teicama kukurūzas audzētāja. Pateicoties pareizai darba organizācijai un seju kopšanai, pērn 35 ha platībā viņa izaudzēja pa 680 centneriem zaļās masas no hektāra. 1960. gadā par teicamiem rezultātiem kukurūzas audzēšanā biedre Gaudzeja saņēmusi LKP CK un republikas Ministru Padomes atzinību.

Pašlaik savas brigādes vadībā brigādes laudis sekmīgi gatavoja pavasara lauku darbiem. Daudz vēribas biedre Gaudzeja velti lopkopībai. Pagājušajā gadā brigādē no katras govys iegūti 2340 kg piena. Krietni pieaudzis govju un cūku skaits. Ganāmpulks ir labi apgādāts ar lopbarību, tādēļ arī tā produktivitāte nemīti paaugstinās.

Helēna Gaudzeja ir ne vien laba organizatore un speciāliste, bet arī atsaucīgs biedrs, stingra prasības pret sevi un citiem.

Padomju tauta sagaida vēlēšanas cieši saliedēta ar Komunistisko partiju un tās lenīnisko Centrālo Komiteju. Padomju laudis ir pārliecināti, ka Komunistiskās partijas vadībā, zem marksisma-lenīnisma karoga viņi gūs ievērojamas uzvaras komunisma celtniecībā.

Biedri vēlētāji! Sagaidīsim visas tautas svētkus — PSRS Augstākās Padomes vēlēšanu dienu — ar jaunām darba uzvarām!

Vēlēšanu dienā — 18. martā — visi kā viens nodosim savas balsis par nesatricināmā komunistu un bezpartejisko bloka kandidātiem.

Aicinājums apspriests un pieņemts 749. Daugavpils vēlēšanu apgabala sabiedrisko organizāciju pārstāvju pirmsvēlēšanu sapulcē.

Agitpunktā vienmēr rosme

...Viesītes pilsētas padomes izpildkomitejas sekretāre, agitkolektīva vadītāja Z. Ābola rūpīgi pārcilā agitatoru aprakstītās lapiņas. Sikas ziņas par katru sava iecirkņa iedzīvotāju, ierosinājumi no iedzīvotājiem. Un mašīnrakstītāja jau pabeigusi sagatavot pilsētas vēlētāju sarakstu.

Skolotāji bb. Stiprais, Popele, bērnu dārza vadītāja b. Lapiņa, aptiekas darbiniece b. Maksimoviča un daudzi citi vakaros organizē pārrunas dzīvojos, sabiedriski politiskajā kabinetā, kur iekārtots agitpunkts.

Viņi stāsta ne tikai par mūsu vēlēšanu sistēmu, par pārvērtībām, kas notikušas laikā kopš iepriekšējām PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām, bet arī izskaidro komunisma cēlāju kongresā pieņemto Programmu, uzklauva vēlētāju sūdzības un ierosinājumus.

Nesen Viesītes pilsētas kultūras namā skolotāja b. Lapiņa lasīja lekciju «Kā cilvēki dzīvos komunismā?», kas izraisīja dzīvas pārrunas. Agitkolektīvs noorganizēja jautājumu un atbilžu vakaru «Kas nestrādā, tam nebūs ēst».

Agitatore b. Popele gatavoja lielai sarakstam par darba kvalitātes celšanu komunisma materiāli tehniskās bāzes radīšanā. Šis tematiskais vakars notiks vietējās stacijas depo sarkanajā stūrī.

Agitpunkta vadītājai b. Upesdeglei jau zināms, ka pilsētā un Viesītes kolhozā ir 36 jaunieši, kuri šogad balsos pirmo reizi. Viņiem gatavo spēlālu ielūgumus, bet 3. martā organizēs jauno vēlētāju vakaru. Bez lekcijas un pārrunām par to, kā dzīvot komunismā, paredzēts koncerts, kinofila.

R. Banga

MŪSU RAJONU MALU MALĀS

(No korespondentu punktu
ziņojumiem)

SAUKA. Ceturtdien Saukas ciema padomes izpildkomitejā pulcējās agitatori. Ciema agitpunkta vadītājs b. Poļičonoks norādīja viņiem pašreizējos uzdevumus, gatavojoties PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām.

Pēc tam ciema padomes deputāti kārtējā sesijā pārrunāja par gatavošanos pavasara sējai visos trīs kolhozos. Ziņojumus par tehnikas un lauksaimniecības inventāra remontu, kūdras un kūtsmēslu izvešanu sniedza agronomi, mehāniķi. Par reidā novērotajiem trūkumiem šajā jautājumā ziņoja ciema padomes lauksaimniecības pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs b. Liepiņš.

KRUSTPILS. Cukurfabrikas kolektīvs stājies darba sardzē par godu gaidāmajām PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām. Uzņemtas paaugstinātas saistības, kuras sekmīgi pildās. Priekšgalā izvirzījies inženiera V. Dāboliņa komunistiskā darba maiņa, kura diendienā savu uzdevumu izpilda par 103—110 procentiem. Otrās maiņas laudis par godu PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām apņēmušies ceturksnā plānu cukura ražošanā izpildīt līdz 18. martam, dodot valstij labas kvalitātes produkciju.

NERETA. Strauji rit cehu paplašināšanas darbi pienotavā. Jau nobeigta piebūves ēka ražošanas ceļam. Ērtāks tur kļūs agregātu izvietojušies. Iegādāts jauns plāksņu pasterizators, kuru tuvākā laikā uzstādīs jaunizbūvētās telpās. Pasterizatora jauda — 5000 litru piena vienā stundā. Tas dos iespēju pacelt darba ražīgumu pienotavā, krasi uzlabosies piena kvalitāte.

ZALVITE. Šajās februāra dienās Mazzalves 8-gadīgās skolas skolotāji kopā ar kluba pašdarbniekiem sniedza agitbrigādes koncertu. Interesantas lekcijas nolasiya skolotāji Austra Vectirāne par komunisma materiāli tehnisko bāzi, Viņa Kreicuma par to, ka rītdienas cilvēkam jāizaug šodien, Arturs Hauks par gaidāmajām vēlēšanām. Mazzalves ciema sieviešu ansam-

blis, kā arī tautas deju pulciņš kuplināja vakaru ar padomju tautu dziesmām un dejām, bet dramatiskā kopa sniedza vairākus skečus, kas atsedza kļūdas cilvēku sadzīvē. Kolhoznieki izteica pateicību agitbrigādei.

KRUSTPILS. Šajās dienās notika Krustpils pilsētas padomes piektā sesija. Deputāti izskatīja un pārrunāja 1961. gada budžeta izpildi un apstiprināja to šim gadam. Jaunais budžets ienākumu daļā pieņemts 327,350 tūkstoš rubļu apmērā, kas ir par 55 tūkstošiem vairāk nekā iepriekšējā gadā. Tas nozīmē — mūsu pilsētā būs vairāk jaunu ēku, skvēru, labiekārtotu ielu un dzīvokļu.

Sesijā apstiprināja arī pilsētas labiekārtošanas plānu septiņgades ceturtajam gadam.

SUNĀKSTE. Vakar un aizvakar lauksaimniecības arteļa «Komunārs» laudis saņēma galīgo aprēķinu nauda par aizvadītā gada puļļiem. Komunārieši nevar lepoties ar bagātu izstrādes dienu, tomēr, kas čakli strādājis, saņem labu atlīdzību. Cūkkope M. Kučpinte, kas izpelnījusi 978 izstrādes dienas, par sīvēnu dzīvsvāra pieaugumu un darbu piefermas laucīni, papildmaksā vien saņēma 219 rubļus. Kopā par visu gadu cūkkopei aprēķināti apmēram 760 rubļi. Visiem pazīstamā slaucēja, vēsturiskā PSKP XXII kongresa delegāte V. Čakstena nopelnījusi turpat pustonņi graudu, 627 rubļus, bet laukkoņe M. Lubāne, kura audzēja cukurbietes 0,8 ha platībā, par savu darbu saņēma 65 kg cukura un vairākus simtus rubļu. Viņa ir arī rajona jauno pirmrindnieku salidojuma dalībniece.

Krietni pastrādājuši laukkopji I. Baškova, nopelnot 801, un P. Dalmanis — 567 izstrādes dienas. Arī apmaksā par darbu nav mazā.

LIVĀNI. Septiņgades ceturtdā gada pirmā mēneša ražošanas uzdevumu Livānu kūdras fabrikas kolektīvs izpildījis ar uzviņu — par 114%; darba ražīgums šajā laikā pieaudzis par 4,9%. Ražošanas programma izpildīta arī sortimentā. Tautas saimniecības vajadzībām virs plāna izgatavots lielāks daudzums kūdras segmentu cauruļu nosegšanai, kūdras izolācijas plates celtniekiem, pakaišu kūdra kolhozu un padomju saimniecību lopkopības fermām.

Tikpat enerģiski kūdrinieki īsteno februāra mēneša uzdevumu. Viņu darba velte PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām — produkcija virs plāna.

KRUSTPILS. 30. ATK Krustpils autobusu stacijas konduktoru brigādes stājušās darba sardzē par godu PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām. Sacensības iniciātores — ceturtais komjauniešu jauniešu brigādes konduktors, ko vada brigādiere komjauniete Valentina Leimane. Konduktores apņēmušās ik mēnesi pasažieru pārvadāšanas plānu pa autobusu staciju pārsniegt par 5%, pasažieru — kilometru — par 7%, bet brigādē — par 6%, kā arī tālāk uzlabot apkalpošanas kultūru.

Lilija Brangale — mūsu deputāta kandidāte

Attēlā: deputāta kandidātes Lilijas Brangales reģistrācijas akts 242. Jēkabpils vēlēšanu apgabala komisijā.

D. Slikšana foto

13. februārī notika PSRS Augstākās Padomes Tautību Padomes 242. Jēkabpils vēlēšanu apgabala vēlēšanu komisijas sēde. Komisija pieņēma lēmumu, ko šeit publicējam. Pamatojoties uz «Nolikuma par PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām» 63. pantu, komisija nolēma reģistrēt par deputāta kandidāti PSRS Augstākās Padomes Tautību Padomes vēlēšanām 242. Jēkabpils vēlēšanu apgabalā Liliju Friču m.

Brangali, bezpartejisku, dzimušu 1913. gadā, dzīvo Neretas ciematā «Brantānos» un strādā par slaucēju kolhozā «Draudzība». Viņas kandidatūru izvirzīja Jēkabpils rajona kolhoza «Draudzība» biedri, Druvu padomju saimniecības strādnieki un kalpotāji, Jēkabpils un Krustpils rajonu rūpniecības kombinātu un Krustpils kijeļu rūpniecības strādnieki, kalpotāji un inženiertehniskie darbinieki.

Pirmsvēlēšanu sapulces dalībnieku

A I C I N Ā J U M S

visiem 242. Jēkabpils vēlēšanu apgabala vēlētajiem

PSRS Augstākās Padomes Tautību Padomes vēlēšanām

18. marts šogad būs visas tautas svētku diena. Padomju ļaudis atkal kārtējo reizi dosies pie vēlēšanu urnām, lai izvēlētu augstāko valsts varas orgānu — PSRS Augstāko Padomi.

Izraugot par deputātu kandidātiem savus labākos dēlus un meitas, ar lepnumu atskatāmies uz noteikto ceļu. Ikkatrs, bet jo sevišķi septiņgadnieš trešais gads, ir bijuši bagāti daudziem svarīgiem notikumiem. Visizcilākais no tiem — PSKP XXII kongress. Tas padomju zemes darbaļaudim nosprauda konkrētus uzdevumus komunistiskās sabiedrības celtniecībā. Kongress pieņēma PSKP Programmu izvirzījuši vēsturiskās nozīmes uzdevumu — nodrošināt padomju ļaudim pasaulē visaugstāko dzīves līmeni. Pēdējos četros gados Krustpils un Jēkabpils rajonos palielinājusies piena un gaļas ražošana. Lai arvien vairāk intensificētu lauksaimniecisko ražošanu, lauku darbaļaudim talkā nākusi varena tehnika. Jēkabpils rajona kolhozos un padomju saimniecībās vien tagad strādā 534 traktori un 57 kombaini. Krustpils rajonā pēdējos četros gados kravas automašīnu skaits pieaudzis pusotras reizes, bet kombainu skaits — par 176 procentiem.

Labības ražošanas krasu pieaugumu var sasniegt, tikai atgriežot sējumu struktūrā lauksaimnieciski neizmantotās zemes. Krustpils un Jēkabpils rajonu saimniecībās te izšķirošā loma ir meliorācijai. Pēdējos gados talkā kolhoziekiem nākusi spēcīga meliorācijas tehnika, tādēļ arī ievērojami palielinājusies apgūto zemju platība. Krustpils rajonā pērn nomeliorētā platība pieaugusi par 234 procentiem, salīdzinot ar 1959. gadu.

Plašu vērienu rajonu pilsētās un laukos guvusi celtniecība. Veidojas kolhozu ciemati, paceļas dzīvojamās un sabiedriskās ēkas pilsētās. Krustpils rajonā pēdējos gados plaši izvērstas skolu celtniecība. Sajā darbā aktīvi piedalās arī kolhozi. Šogad Krustpili cels internātskolu un otru vidusskolu. Jēkabpili pirmajā pusgadā nodos ekspluatācijā jauno vidusskolu. Rekonstruētu vidusskolu šogad saņemsi arī viesītiši.

Atbildot uz partijas un valdības rūpēm un sagaidot Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Augstākās Padomes vēlēšanu dienu, abu rajonu darbaļaudis plaši izvērsusi sociālistisko sacensību. Uzņēmumu strādnieki un inženiertehniekie darbinieki sacenšas par plāna

pirmstermiņa izpildi, par ražotās produkcijas pašizmaksas pazemināšanu.

Izvirzot savus kandidātus PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām, padomju ļaudis nosauc darba pirmrindnieku un aktīvāko sabiedrisko darbinieku vārdus. Viņi ir pārliecināti, ka ļaudis, kuri pratuši paši teicami strādāt un aktīvi piedalījušies sava kolektīva sabiedriskajā dzīvē, būs viņu uzticības cienīgi pārstāvji padomju parlamentā. Tāpēc arī Jēkabpils rajona kolhoza «Draudzība», Druvu padomju saimniecības, Jēkabpils rajona rūpniecības kombināta mēbeļu fabrikas un Krustpils rajona rūpniecības kombināta kolektīvi vienprātīgi nosaukuši par savu kandidāti PSRS Augstākās Padomes Tautību Padomes vēlēšanām 242. Jēkabpils vēlēšanu apgabalā kolhoza «Draudzība» slaucējas, rajona pirmrindnieces Lilijs Friča m. Brangales kandidatūru. So priekšlikumu atbalstījuši arī Jēkabpils rajona kolhozu «Nākotne», Leimaņu, Raiņa un «Ezerkrasts» kolhozieki un kolhozieces.

Jau ne pirmo gadu starp rajona labākajām slaucējām minams Lilijs Brangales vārds. Darbā uzkrātā pieredze un neatlaidība viņai ļāvuši gūt teicamus panākumus piena izslaukumu kāpināšanā. Lilijs Brangale rūpējas arī par to, lai lopkopja grūto un godpilno profesiju iemīlētu jaunā paaudze. Viņas vadībā ražošanas praksi sekmi apgūst Neretas vidusskolas audzēkņi. Daudzi no viņiem pēc skolas beigšanas par savu profesiju izvēlējušies lopkopja darbu un ir cienīga maiņa vecajiem, pieredzes bagātajiem kolhoziekiem.

Lilijs Brangale ik dienas aktīvi piedalās arī sava kolhoza un ciema sabiedriskajā dzīvē, viņai vienmēr rūp kopējās intereses.

Biedri vēlētaji! Mūsu valsts ir īsteni demokrātiska valsts. Tās pārvaldīšanā piedalās arvien vairāk un vairāk darbaļaudis. Izvirzot par savu deputātu kandidāti Liliju Brangali, mēs varam būt pārliecināti, ka viņa atbilstošos vēlēšanu uzticību.

Vēlēšanu dienā — 18. martā — visi kā viens nodosim savas balsis par komunistu un bezpartejisko bloka kandidāti — Liliju Friču m. Brangali!

Lai dzīvo komunistu un bezpartejisko tautas bloka vienotība!

Lai dzīvo mūsu Komunistiskā partija — visu mūsu uzvaru iedvesmotāja un organizētāja!

Kolhozieki vērtē un ierosina

Nav ko pārspīlēt, bet tiesa kas tiesa — kolhoza «Leņina karogs» kolhozieki pastrādājuši krietni. Kopējie naudas ienākumi sasnieguši 349 tūkstošus rubļu, kas ir par 60 tūkstošiem vairāk nekā iepriekšējā gadā. Visvairāk gan — 77% no visiem ienākumiem devusi lopkopība. Uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes saražoti 310 cnt piena, 41 cnt gaļas. Divkārtšojusies cūkgaļas ieguve uz 100 ha aramzemes, salīdzinot ar iepriekšējo gadu. Ar uzviņu kolhozieki izpildījuši arī gaļas, piena, olu un vilnas valsts iepirkuma plānus.

Lielākie celmlauži lopkopībā ir slaucēja Vilma Janberga, kura pērn no katras savas grupas govīs ieguva 3353 kg piena, cūkropes E. Surikova, M. Lapiņa un V. Krūmiņa.

Visā graudaugu sējumu platībā,

kas pārsniedz sešus simtus hektāru, sasniegta visaugstākā raža — 18,5 cnt no ha — starp rajona kolhoziem. Atsevišķās brigādēs, kā E. Dabares vadītāja, novāktis vēl vairāk — pat 22,2 cnt no hektāra. Centīga darba rezultātā šeit dubultojies labības ievākums, salīdzinot ar 1960. gadu.

Darba pirmrindnieku slavu iemantojuši laukopji A. Silinš, J. Ozols, S. Strods, D. Antonovs, S. Denisovs, A. Spule, A. Āboliņa, P. Poberzins un vairāki citi.

«Kāds darbs, tādi augļi,» skan latviešu tautas paruna. Kolhozieki kopā ar papildmaksām saņēma 71 kapeiku un 1,17 kg graudu par katru izstrādes dienu. Traktoristu garantētā apmaksā ir 70 kapeikas un 2 kg graudu par izstrādes dienu.

Vērtējot paveikto, kopsaimniecības ļaudis runāja par turpmākajiem no-

domiem, šigada saistību izpildes iespējām.

Kolhoza agronomi A. Avotiņš, runājot par izmaiņām sējumu struktūrā, uzsvera, ka uz visiem laikiem jāizskauz zālāuku sistēmas kaitīgās sekas. Turpmāk ābolu audzēs tikai vienu gadu, kukurūzas sējplatību palielinās līdz 150 ha. Runātājs parādīja, cik vērtīgi audzēt cukurbietes, kartupeļus, pākšaugus. Aprēķini, piemēram, liecina, ka ar vienu ha kartupeļu ražu var nobarot 11 bekonu, bet ar tādu pašu platību cukurbietu — ap 20 bekonu. Tāpēc cukurbietes lopbarībai audzēs 30 ha platībā. To ražības pacelšanās nolūkā pielietos sējumu pudurošanu, kas gandrīz uz pusi samazinās darba patēriņu. Šogad apmēram 8 reizes palielināsies lopbarības pupu audzēšana. Nolemts tās skābēt kopā ar kukurūzu.

— Šogad ieplānots saražot 210 tonnu gaļas un iegūt 1430 t piena. Tas prasīs no lopkopjiem lielu piepūli. Nolaidībai nedrīkst būt vietas, — teica zootehniķe M. Gludite. Viņa izteica pārmēru piektās brigādes «Vilkukroga» slaucējai Smulķai un vēl dažām citām, kuras nepieversa vajadzīgo uzmanību lopu kopšanai. Lai gan diezgan daudz darīts fermu mehanizācijā: «Spungēnu» fermā uzstādīti arī govju slaukšanas aparāti, tomēr vēl vairākas kūti smagos darbus jāveic ar rokām.

Ceturtais brigādes vadītājs b. Liepiņš ieteica iegādāties of skābarības kombainu. Jaunlopēc iespējas visur jātur dzīļās kūti, lielās grupās. Uz sociālistisko sacensību viņš uzaicināja trešo brigādi.

Cukurbietu posminiekam b. Lipšam ir jau zināma pieredze saldo sakņu audzēšanā. Viņš ieteica cukurbietes sēt ar traktorvilkmes sējmašīnu, jo tas dotu iespēju tālāk mehanizēt sējumu kopšanu.

Slaucēja V. Janberga runāja par to lielo atvieglojumu, ko lopkopēm devusi mehāniskā slaukšana. Viņa apņēmās šogad no katras govīs izslaukt 3500 kg piena, uzaicinot uz sociālistisko sacensību V. Vizāni.

Daudz kolhoza laukopjiem jādarā cukurbietu un sevišķi kartupeļu ražas celšanā, jo iespējas ir lielas. Tāpat vēl diezgan dārga cūkgaļa, jo kilograma pašizmaksa — 1 rublis un 5 kapeikas, piena litra — 9 kapeikas. Lūk, šajā ziņā septiņgadnieš ceturtajā gadā jāizmanto visas iespējas.

Kolhoza priekšsēdētājs b. Romanovs pasniedza celojošo Sarkano karogu pirmās brigādes brigādierei b. Dabarei. Viņas ļaudis pērn guvusi labākus panākumus kā lopkopībā, tā laukkopībā.

A Krastiņš,
mūsu korespondentu punkta
vadītājs Krustpils ciemā

Piecpadsmi saimniecības gadu noslēdzot

1947. gada 6. februārī grupa bijušā Sēlpils pagasta darba zemnieku nolēma izveidot kopu saimniecību. Jaunajam kolhozam deva senā novada — Sēlijas nosaukumu. Tas bija otrais kolhozs mūsu republikā. Maza toreiz bija jauno kopsaimniecību rociņa, bet liels darba spars, enerģija, apņēmība veidot jaunu dzīvi un iet pa Leņina norādīto kooperācijas ceļu.

No tā laika aizritējuši 15 gadi. Nesen Sēlijas kolhoza ļaudis pulcējās uz piecpadsmi gada pārskata sapulci.

Kā dzīvo šodien vieni no kolhozu kustības pionieriem? Ko viņi sasnieguši, kādas ir perspektīvas?

Sēlijas kolhozs kļuvis par vienu no visintensīvākajām daudznozaru saimniecībām Jēkabpils rajonā. Lai to uzskatāmi parādītu, minēsim vienu raksturīgu skaitli. Katrī 100 hektāri lauksaimniecībā izmantojamās zemes kolhozam aizvadītajā gadā devuši 11.097 rubļus. Par saimniecības tehnisko aprūpojumu stāsta seši traktori, graudu un skābarības kombaini, četras automašīnas, turpat 30 elektromotori, kas darbinā mehāniskās slaukšanas aparātus, sūkņus, gateri, dažādas mašīnas un agregātus mehāniskajā darbnīcā, kalvē, klēti un citur. Saimniecība pilnīgi elektrificēta un radioficēta.

Neatlaidīgi augstieni pēc augstienes sasniedz lopkopības darbinieki. Uz 100 ha izmantojamās zemes 1961. gadā šeit ražots 377 cnt jeb par 23 cnt vairāk piena nekā iepriekšējā saimniecības gadā. Uz 100 ha izmantojamās zemes ražots 46 cnt gaļas, bet bekonu audzētāji uz 100 ha aramzemes — 59 cnt cūkgaļas. Lopkopība — saimniecī-

bas galvenā nozare — devusi 88% no kopējiem ienākumiem.

Ienesīga palnnozāre ir arī vairāku desmitu ha lielā diksaimniecība. Pērn no tās ienēmti 4455 rubļi, palielinājušies ienākumi no putnkopības.

Labi atmaksāts arī kolhozieku darbs. 1960. gadā uz izstrādes dienas izsniedza 0,8 rubli, pērn — 1,03 rubli un 0,5 kg graudu.

Sēlijas kolhoza ļaudis nedomā samierināties ar sasniegto. Arī viņu saimniecībā vēl daudz iespēju un rezervju. Kolhoziekus neapmierina graudaugu ražas. Pērn vidējā raža sasniedza 8,7 cnt no hektāra, bet labākie lauki dod 15—18 un pāri 20 cnt no ha.

1962. saimniecības gadā kolhoza ļaudis sevišķu uzmanību veltīs lauksaimniecības kultūru ražu celšanai. Sējumu struktūra galvenajos vilcienos atbilst jaunajam prasībām. Palielināsīm galvenokārt pākšaugu sējumu īpatsvaru graudaugu sējplatībās.

Saimniecības ļaudis gadu no gada atkaro purviem prāvas platības. Arī šogad paredzēts iekļaut izmantojamu zemju skaitā 45 hektārus jaunapgūtu firumu.

Jaunajās sociālistiskās sacensības saistībās kolhozieki paredz visu saimniecības nozaru tālāku strauju augšupeju, gaļas, piena, olu, graudu un citu ražojumu palielināšanu.

Valdes priekšgalā no jauna vienbalsīgi ievēlēts viens no kolhoza organizatoriem komunisti Oskars Valdmanis, kuram priekšsēdētāja stāžs vienāds ar kolhoza pastāvēšanas laiku.

E. Saleniece,
Jēkabpils rajona
Sēlijas kolhoza agronome

ATBILDAM UZ LASĪTĀJU JAUTĀJUMIEM

PERSONĪBAS KULTS UN VADĪTĀJU AUTORITĀTE

Daži lasītāji lūdz izskaidrot partijas uzskatus par personības kultu un vadītāju autoritāti. Atbildot viņiem, publicējam šo rakstu.

Lai kādu mūsu sabiedriskās dzīves jomu mēs aplūkotu, visur noteikti jūtama vēsturiskā PSKP XXII kongresa labvēlīgā ietekme. Partijas jaunā Programma un kongresa lēmumi spāroņojuši padomju ļaudis, izraisījuši viņos milzīgu radošu iedvesmi, ielējuši katrā padomju sabiedrības šūniņā dzīvinošus spēkus. Visu savu enerģiju, savus spēkus tauta atdod komunisma materiāli tehniskās bāzes radīšanai.

Viens no faktoriem, kas partijai deva iespēju sagatavot un pieņemt komunisma uzcelšanas programmu un iedvesmot tautu šīs programmas īstenošanai, bija Staļina personības kulta seku likvidēšana. Personības kulta bija liels

šķērslis padomju sabiedrības attīstībā.

Mūsu partija, pamatojamās uz PSKP XX kongresa vēsturiskajiem lēmumiem, veica milzu darbu personības kulta kaitīgo seku likvidēšanā. Ar biedra N. Hruščova vadītās leņiniskās Centrālās Komitejas pūlīnēm pārvarēta personības kulta piekritēju nīknā pretestība, atjaunotas partijas leņiniskās dzīves normas un kolektīvas vadības principi. Molotova, Kaganoviča, Maļenkova un citu frakcionāru antipartejiskā grupa, kas sīkstī turējās pie visa vecā un vērsās pret PSKP leņinisko kursu, tika idejiski sagrauta. Tas viss deva iespēju radikāli uzlabot un tālāk attīstīt rūpniecību, celtniecību un

lauksaimniecību, jūtami cēla tautas labklājību, veicināja zinātnes un kultūras attīstību.

Noteikti un atklāti vērsdamās pret personības kultu, mūsu partija veica izcilu politisku varoņdarbu, kas dziļi ietekmēja padomju sabiedrības un visas pasaules komunistiskās kustības attīstību.

Partija tik asi nostājās pret personības kultu tāpēc, ka tas ir pilnīgi svešs marksisma-leņinisma radošajam garam, sociālisma un komunisma garam. Personības kulta ir cilvēka dievināšana, piedēvējot viņam pārcilvēciskas īpašības. Dabiski, ka tādai dievināšanai un pieļūsmei nav nekā kopīga ar materialistisko, revolucionāro pieeju sabiedriskās dzīves parādībām: tā nonicina partijas un tautas masu lomu vēsturē.

Staļina autoritātes pārmērīgā izcelšana viņa dzīves pēdējos gados radīja ilūziju, ka viņš esot nemaldīgs, ka viņa iemiesota partijas gudrība un tautas griba, ka viņš varot un spējot visu. Tādēļ arī tika pārkāptas partijas dzīves normas: neregulāri sasauca partijas kongresus un Centrālās Komitejas plēnumus, daudzus vitāli svarīgus jautājumus Staļins izlēma viens pats un ne vienmēr pareizi. Ignorējams kolektīvas vadības princips, Staļins pārstāja apspriesties ar partiju, rupji pārkāpa likumus.

Partija nekādi nespēja samierināties ar tādu stāvokli. Tā drosmīgi uzsāka personības kulta un tā seku likvidēšanu visās sabiedriskās dzīves sfērās. Un citādi tas arī nevarēja būt.

Marksisms-leņinisms pamatojas uz to, ka vēsturiskās attīstības galvenais un izšķirīgais spēks ir tautas masas, ka sociālisma un komunisma celtniecības priekšnoteikums ir tautas piedalīšanās visu valsts lietu pārvaldīšanā, plaša sociālistiskās demokrātijas attīstība. Turpretim vadīt jaunas dzīves celtniecību spēj tikai Komunistiskā partija — tautas kolektīvā vadītāja.

Tai pašā laikā marksisms nepavisam nenoliedz vadītāju svarīgo lomu. Tāpēc mūsu partija noteikti vērsās pret mēģinājumiem sajaukt, identificēt personības kultu ar vadītāju autoritāti, izmantot personības kulta kritiku, lai noliegtu jebkuru autoritāti. Lūk, ko šajā jautājumā saka V. I. Leņins:

«Marksistiem nevar būt parastais intelligentā radikāļa viedoklis ar viņa it kā revolucionāro abstrakciju: «nekādas autoritātes».

Nē, strādnieku šķīrai, kas visā pasaulē ved grūtu un neatlaidīgu cīņu par pilnīgu atbrīvošanos, ir vajadzīgās autoritātes...» (Raksti, 11. sēj., 355. lpp.).

Mūsu partijai un padomju tautai

ir absolūti nepieciešamas autoritātes, spējīgi, komunismam bezgala uzticīgi vadītāji. Partija un tauta izvirza un atbalsta tieši tādas vadītājus, uztic viņiem partijas un valsts vadīšanu. Liela autoritāte sabiedrībā ir tādām vadītājam, kas uzticīgi kalpo komunisma interesēm, uzklauša tautas balsi, strādā partijas un tautas masu kontrolē, izprot darbaļaudu vajadzības un savā darbībā ievēro sabiedrības attīstības likumus un vajadzības.

Buržuāziskā propaganda, cenzdams novērst pasaules sabiedriskās domas uzmanību no galvenā — no PSKP jaunās Programmas, pūlas iedzīvoties kapitālā ar sociālisma «atmaskojumiem». Tiši noklusēdami, ka kapitālistiskajās zemēs pilsoņa tiesību nav miljoniem ļaužu, kapitāla kalpi bazūnē, ka sociālistiskajā iekārtā it kā neesot iespējama ista brīvība. Ar šīm kļaidīgām viņi grib maldināt ļaudis, nometnot mūsu sabiedrisko iekārtu un izskaistināt kapitālismu.

Nav vārdam vietas, Staļina kulta apgrūtināja sociālistiskās iekārtas priekšrocību izmantošanu, kavēja akūtu ekonomikas un kultūras attīstības jautājumu izlemšanu. Tomēr tas nespēja grozīt sociālistiskās sabiedriskās iekārtas dabu, nespēja apturēt mūsu sabiedrības virziņus uz sociālismu.

(Nobeigums sekos)

JAUNO AUTORU APVIENĪBAS

LITERĀRĀ LAPPUSE

J. Jablinskis

PATIESAS JŪTAS

Sovakar viņa aizbrauc. Sovakar es palikšu šajā pilsētā viens, jo Inesi autobuss aizvīzinaš prom uz Rīgu. Bet mums vēl ir palikusi stunda laika. Padomā, cilvēk, tikai viena vienīga stunda! Laikam tādēļ mums šī stunda tik dārga, ka kopā pavadīto stundu skaits jā-rēķina jau krietni pāri simtam. Bet tās visas kopā nav tik dārgas, kā šī viena, līdz autobusa atiešanai. Mēs veltī tērijam laiku un ilgi nevaram vienoties, kā pavadīt šo dārgo stundu pirms šķiršanās.

— Pasēdēsim, — es saku un jau pagriežos uz parka pusi. — Lūk, kastaņai šodien atvērušies ziedi, skaties, tur tam kuplajam un zarainajam kokam. Skaisti, vai ne? Kā sveces.

— Labāk vēl pastaigāsim, — Inese atvairā manu priekšlikumu. — Gan jau vēl izsēdēšos Rīgā. Valsts eksāmeni nav joka lieta.

Jā, eksāmeni nav joka lieta, to es pats izjutu pagājušajā gadā. Es padodos viņas gribai, un mēs nēstēdizoties ejam tālāk, bieži vien apstādamies veikalu skatlogu priekšā. Es nesu viņas koferi ar tām nedaudzajām mantām un daudzajiem lekciju konspektiem, kuri tik ļoti nepieciešami studentiem viņu pēdējās prakses laikā. Bet gribas vēl kaut kā atvieglot viņas slogs, tāpēc paņemu arī grāmatu, kura acimredzot domāta lasīšanai autobusā.

Patiesību sakot, es ļoti labprāt būtu pasēdējis ar Inesi parkā. Tik ļoti gribas apskaut šo mīlo, jauko meiteni un novēlēt eksāmenos visu to labāko. Bet uz ielas nedrīkst to darīt, kaut kā neērti. Nu, nekas, es turēšu iekšā, kamēr viņa atkal atgriezīsies šajā pilsētā pie manis ar diplomu. Esmu viņai daudz palīdzējis prakses laikā, esmu viņu iepazīstinājis kā ķīmiķi un iemilējis kā visjaukākā meiteni. Turies, Inese, turies! Manas domas vienmēr būs pie tevis. Un mana sirds arī.

Bet tagad mēs ejam, vairāk ciešam klusu, nekā runājam. Gribas viņai sacīt kaut ko ārkārtīgi svarīgu, neaizmirstamu, bet nevaru atrast vārdus. Laikam tādos brīžos vienmēr tā mēdz būt. Atbri-voju vienu roku no nesamajiem un klusēdams paspiežu viņas silto delnu. Un tā roku rokā ejam tālāk. Cik labi dažreiz ir klusēt! Pats galvenais norunāts, pārrunāts, atkārtots.

Esam klāt. Pēdējā stunda pagā-jusi. Autobusā pasažieru maz. Pēkšņi man ienāk prātā laba doma. Iestēdizos autobusu stacijā un ātri pārlūkoju maršrutu sarakstus, tad piekļūpu pie kases lodziņa un nosarcis spraucos garām cietiem pasažieriem. Nekaunība daž-reiz jāatīstaisno. Man nopirkta bi-lete līdz nākošai pieturai, un es sē-žu blakus Inesei autobusā. Nākošā pietura būs pēc desmit kilometriem, bet autobuss uz pilsētu nāks pēc divām stundām. Tas nekas, vismaz ilgāk būšu kopā ar viņu. Mēs brau-cam.

Desmit kilometri — tas ir ļoti niecīgs attālums. Tikko esam ie-kāpuši autobusā, kad man jau va-jag izkāpt.

Atsevišķus mirkļus neatceros. Es laikam izskatījos dienāg mūļķijs. Atvadoties tomēr viņu noskūpstīju. Turpat autobusā pieliecos un no-skūpstīju, un tad metos ārā. Cik lieliski! Viņas lūpas man atbildēja! Vēl tik ievērojis, ka viņa samulsu-si nolika sev blakus brīvajā vietā savu koferīti un pamāja man caur noputējušo logu. Nekad netiku viņu skūpstījis, kad citi skatās un smīn, bet nu to izdarīju. Bet sa-mulsuši mēs bijām abi. Tas labi. Tas nozīmē, ka mūsu abu jūtas patiesas. Jā gan. Es par to ne-maz nešaubos. Tas ir pats galve-nais.

Bet grāmata? Grāmata bija pa-likusi manās rokās. Kad es to ap-tvēru, autobuss putekļu vērpētēs jau pazuda aiz ceļa likuma. Ne-patīkami. Viņa taču gribēja to la-sit, ceļš līdz Rīgai tāls. Kāds gan

es esmu neuzmanīgs! Bet lai. Gan jau norēķināsimies, kad tiksimies uz nešķiršanās. Man ir tik labi, viegli, neparasti. Tā ir mīlestība. Pareizāk sakot — brīnīšķīgā apziņa, ka mani mil.

Manā rīcībā ir divas stundas laika līdz autobusa pienākšanai atceļam uz pilsētu un viņas grā-mata. Laba grāmata. Vēl nela-sita. Liekas, grāmatas vāki vēl glabā viņas roku pieskārienu sil-tumu. Es vāri ar pašiem pirkstu ga-liem noglāstu grāmatu, kā to da-ritu jebkurš cits iemilējis cilvēks manos gados.

Lasīt, protams, tagad es nevaru, un divas stundas gaidīt arī negri-bu. Dodos uz pilsētu kājam, atmi-ņu un sapņu pārpilns.

Vēl šovakar pat uzrakstīšu divas vēstules. Vienu savai māmiņai uz tālo dzimto pilsētu, ka esmu šeit sastapis visjaukāko, visskaistāko un vislabāko meiteni. Lai vecenite laikus gatavojas uz kāzām. Bet otru viņai uz Rīgu. Vēstuli no vi-sas sirds.

Visas nākošās dienas darbā esmu nenogurdināms, triecu jokus, orga-nizēju brīvprātīgo brigādi fabrikas pagalma tīrīšanai, vakaros eju pe-dēties un katru reizi peldu pāri ezeram. Skatos kinofilmas, lasu grāmatas, nepāršķirot lappuses, un klistu tālu garām pilsētas dār-ziņiem pa mitro ezermalu... Beidzot vakarā pēc darba pastkastītē atrodu zilu mazu aploksnīti. Ne-atveru, bet atplēšu.

Tā nu nevarētu sacīt, ka viņas vēstulē būtu kas cits, nekā es gai-dīju. Viņai daudz jālasa, veselās naktis jānosēž pie grāmatām. Par blakus lietām tagad nav laika do-māt, vēlāk, kad eksāmeni būs no-kārtoti. Protams, es viņai pilnīgi piekritu, saprotu un apmierinos. Darbā atkal esmu enerģisks. Man šis blakus lietas ir ļoti svarīgas. Ko var darīt, tās raksturs.

Arī uz savu otro vēstuli atbildi saņemu ar lielu nokavēšanos. Nu jau dažus eksāmenus nokārtojusi, bet tas grūtākais vēl priekšā. Bet par blakus lietām atkal ne vārda. Nu, nekas. Labi arī tā. Eksāmeni taču nav joka lieta.

Un tad es vairāk nesāņemu ne-vienas vēstules, kaut gan pats rak-stu citīgi. Pāiet viena nedēļa, o-trā. Vai gan man nevajadzētu aizbraukt pie viņas? Ar darbu va-rētu iekārtoties.

Trešās nedēļas beigās caur past-kastītes spraugām atkal ieraugu pa-zīstamo aploksnīti. Beidzot!

Izlasu vēstuli un saprotu... Braukt nevajag. Un arī rakstīt vairāk nevajag... Neesot labi mal-dināt ne sevi, ne citus. Pēc viņas domām, mēs nederot kopējam dzī-ves ceļam. To viņa sakot atklāti, lai es saprotot un piedodot...

Par atklātību paldies! Bet es nesaprotu. Kā ar piedošanu — nezinu. Saslapinu galvu aukstā ūdenī un lasu vēlreiz. Bet tā ir un paliek rakstīts. Vārdi ar priekšā saplūst vienā mudžeklī, sa-griežas trakā virpulī kā sniegpār-slas februāra puteni, tad no tiem izveidojas viens vienīgs vārds: kāpēc? Kāpēc vajadzēja ļaut uz-ziedēt šim skaistajam sapnim kā pirmajam mežrozītes ziedam ezer-malas krūmājos, lai tas izgaistu ar sūpēm, ievainotu ticību cilvēkiem un radītu īgnumu pašam uz sevi. Jā, izrādās, pietrūkst vēl vienas kopā pavadītas stundas, varbūt tad es būtu sapratis vairāk.

Kā lai tam tiek pāri? Bet pāri jātiek, noteikti jātiek. Arī tas ir eksāmens. Dzīves eksāmens. Man ir savi pienākumi pret darba bied-riem, pret sabiedrību. Es esmu va-jadzīgs citiem. Bet cik tas viss ir grūti!

Atceros mūsu šķiršanās. Mēs ejam. Viņa ilgi un vērtējoši pēta mūsu pilsētas veikalu pīcticīgajos skatlogos dārgas kurpes un vēl dārgākas cepures. Bet kastaņi sve-ces parka koku zaļajā lapotnē viņa neredz. Varbūt grūti ieraudzīt.

Ieraugu uz galda viņas grāmatu. Nē, ne ieraugu, esmu jau sen lū-kojies uz to. Un atkal pārvelku ar pirkstu galiem pār vākiem. Cik labi, grāmata, ka tevi nav lasījis tāds cilvēks kā viņa! Tas būtu tev apvainojums, laba grāmata.

Ilgi cīnos pats ar sevi, tas ir, piespiežu darīt visu to, kas jādara. Jūtām uz nenoteiktu laiku atņemu vārda tiesības. Tā vajag.

Es gan vēl mēģinu spekulēt ar to, ka noticis pārpratums. Aizsū-tu viņai pieklājīgu vēstuli un lūdzu paskaidrot notikušo. Atbildes nav. Tad es rakstu vēl un vēl. Beidzot viņa atbild ar vienu vienīgu lūgu-mu viņu netraucēt.

Esmu kļuvis ļauns. Gribu pa-smieties par notikušo, kaut arī sirds sāp un sāpēs vēl ilgi. Nevaru sa-prast viņas aiziešanu no manas dzīves. Nevaru atrast atbildi. Bet uz šo jautājumu var atbildēt tikai

viņa pati. Rakstu vēl un vēl, daž-reiz tikai pāris vārdus. Atbildes nav.

Ko darīt? Stingri nolēmis, ka šī būs pēdējā, es rakstu viņai vēstuli ar lūgumu pateikt, kādā veidā va-rētu nogādāt tos piecus rubļus, ku-rus viņa acīm redzami aizmirsusi starp savas grāmatas lapām.

Labā grāmata, tu mani izglābi! Es smejos caur sakostiem zobiem un klusām šausminos par savu ne-kaunību.

Vēstules no Rīgas nav. Ir tele-gramma. Viņas adrese ar lūgumu sūtīt naudu pa pastu. Vārds ve-cais, bet uzvārds un adrese jauni...

Esmu atradis atbildi. Atbildi uz jautājumu: cik maksā mana mīle-sība, ja man nav Rīgas dzīvokļa... Viņas jūtas ir bijušas patiesas. Man no visa tā ir palicis tikai jo-cīgi.

O. Zieds

Dzeltena grants lāpsta pēc lāp-stas gulst uz šaurā celiņa. Cakli nēmas mazie talcinieki — pionieri, jo grants kaudze jānolīdzina. Sa-skaņoti kā ritmikas stundā kust ro-kas. Skolotājas smaidošie acu eze-ri vērigi vērtē padarīto darbu. Ikkatra vietā jāpalīdz, jāpārredz, jāsakāpo. Lāpsta jāprot turēt, metienam jābūt stingram un preci-zam. Bet darba veiksmē vienmēr vajag siltuma, uzmundrinoša vār-da. Dzidri dzidri rudens zilgmē izskan skolotājas balss.

Viņas raitie soļi steidz no vienas grupas pie otras. Skūnī mīnājas bars zēnu, kuri savu uzdevumu vei-kuši. Jānotira lāpstas, citādi mājās netiks. Kamēr ziemas sals nav sastindzinājis zemi, jāizveido ceļš uz jauno dārzu. Tur stādāmie koki gan aug tikai pavairošanas do-bēs. Viss jauns — skola, bērni un kopā ar viņiem arī skolotāja. Pamazām aug ceļa dzeltenā strēle.

— Skolotāj, skolotāj, — pat pil-nīgi bez vajadzības sauc skolēni, lai lieku reizi viņus palūktos sko-lotājas acis. Tajās tik daudz saul-es un glāstu. Un skolotāja nāk labprāt.

Ir ziedi, kuriem nevar paiet ga-rām. Vēl un vēlreiz gribas at-griezties, noliekties un sajūst to smaržu. Jā, bērni, jūs esat ziedi. tik tikko atvērušies, smaržojoši ziedi...
...Pēdējie skolēni izkļūduši Stāv cienīgi klusā skolas ēkā. Tās pie-kājē rindojas pilsētas ielas. Pē-lēkos dūmu mutuljus izpūzdams, lo-cīdamies kā čūska caur namu rin-dām, elsodams aizjono vilciens. — Uz redzi, uz redzi! — gari stieptais svilpiens izzūd smago mā-koņu grēdās. Nami, cieši pieplaku-ši viens otram, pacēlušī savas zil-ganzaļās logu acis apbrīnā pret skolas stalto fasādi. Līdz nākošam rītam!

Uz lieveņa vēl kavējas skolotāja.

F. RUBENIS

Angļu kareivja dziesmiņa

No tēvu zemes mantojums
Ir isti stipras bikses mums —
Šīs bikses, haki bikses.

Mums apsolīja: «Manta? Gods?
Tos istam vīram dāsnī dos
Šīs bikses, haki bikses.»

Mēs ticējām un apvilkām,
Bet negants pēriens tika tām,
Šīm biksēm, haki biksēm.

Kad Omanā draugs Tomijs mirst,
Viņš tveicē kalst un smiltis irst.
Kas paliek? Haki bikses...

Neraudi, māmiņ!

SKICE

Zem lakatiņa dzeltenās cirtas kā bērzu skaras vizošas pavasara saulē, ietver pieri, acis un ausis. Kā-jas steidz sen ierasto gaitu mājup. Te, liekas, saule gaišāka, un dār-zā ābele, pie kuras pēc pirmā skūpstā pieglausta kaistošā pīere, bet istabā pelēkā krāsns, kas dzir-dējusi daudzas nopūtas un čukstus. Tur ir sipolu smarža, gaļas čurk-stoņa pannā un daudz kā cita — gan skaista, gan nejauka.

Jau veras durvis. Glāsinās ro-kas tiecas pret mazajam kunkulim. Māmiņa...! Jā, tās jau tavas acis un tavi apaļie, pat roku apa-ļums ar rievīnām tavsi!

— Mamucīt, mamucīt! — un ga-vilējošā zēna seja, mazliet nosmu-lēta, raujas augšup, abas rociņas ieķeras mātes kaklā. Kā viesuļa virma abi pārvirpuļo uz otru ista-bu.

Prom lakatu! Prom mētelī! Ie-likst gultas gludais klājums, un mazais kunkulis pieklāvēs māmi-ņai. Visu dienu gaidīta! Rociņas matu sprogās, acis pieliecas tuvu zilajiem ezeriem, kurās spīd mazā Prieciņa galva, tāda pati zeltaina, tadām pašām zilām acīm. Kājiņas bradā pa māmiņas stingro augumu.

— Tā nevar, Priecin! Māmiņai taču sāp! Roķeles aptver mātes kaklu. Cik gan tas maigs.

Skan radio. Istaba pielīst ar jaut-ru melodiju strauēm. Tagad mā-miņai ar Prieciņu jādejo. Jā, jā, Priecinam ļoti patīk dejot. Viņš var ilgi ilgi. Māmiņa gan nokūst. Prieciņš savā valodā kaut ko čīvi-na, un māmiņa, viņu uz rokām uz-sēdinājusi, riņķo pa istabu. Jā, Prieciņš var dejot! Pat vecmāte pamet mūžīgo darba steigu. Dzi-ves raupjā vēja nobrāztā seja sa-velkas simt sīkās krunkās. Acis ielīst jaunības siltā dzirksts.

Virtuves pelēkajos kaktos rindojas pannas, spodri jo spodri kastro-lis, trauku šķinda, burbuļo garšīga vira. Un māte smaida savu jaukā-ko smaidu, domājot par Prieciņu. Radio skan skaļi skaļi pa visu mā-ju: Prieciņš uzgriezis. Arī mīle-sība uz mūziku!

Kādēļ jau sirmi pavedieni mātes matos? Kādēļ sāpju krunciņas ne-lūgtas iemetušās acu kaktiņos?
...It kā sitiena vairoties, nolīkst un kļūst stūraini apaļie pleci. De-guna un lūpu kaktiņos iegulst rie-vas. Vira nespējīgās rokās grū-tas, vaidot atveras pelēkās durvis. Cepures nags sagriežies sāņus, iz-pūrušie mati aizsedz dūļķainās acis, bet kādreiz sārtajās lūpās zilganām ēnām gulst saldējošs smails. Lū-pas, kuras prata skūpstīt, čukstēt daudz maigu vārdu, tagad pat ne-

E. KROMIŅŠ

ĪSI DIALOGI

KORESPONDENTS: — *Lieliski! Kūstmēslu izvešanas plāns pār-sniegts! Varbūt jūs varat nosaukt kādu vizitcilāko pirmrindnieku?*

GRĀMATVEDIS: — *Lūk, Antons sastādīja atskaiti...*

* * *
LABORANTE: — *Kādiem grau-diem jūs kolhozā diētspēja pār-baudīta?*

KLETNIEKS: — *Miežiem!*

* * *
KĀRTĪBAS SARGS: — *Atkal jūs sakāvēti! Darbā vajag saprasties bez plūkšanās.*

DĪVI DRAUGI: — *Bet mēs jau nestrādājam.*

* * *

VILNIS: — *Stāsta, ka tu bieži mēdzot ieskatīties glāzē?*

RŪDIS: — *Meli! Es parasti no visas pudeles...*

spēj saturēt siekalu lipīgo plūdumu. Pa zemi novazātais krekls, kurā ie-ķērusies grāvja smiltis un lapu gru-ži, vietvietām saplēsts un dubļiem notriepsts, rēgojas no žaketes apak-šas.

Ļenganā roka pastiepas uz priekšu.

— Priecinam!
Cieši sažņaugtie pirksti, nedaudz nobrāzti, lēni viens pēc otra atlie-cas, un plīts priekšā uz netīrā skār-da nokrīt sagumzīta piparkūka un tad kā divas asaras salīpuši pipar-mētru spilventiņi. Drebošais, nespē-cīgais ķermenis sagumst elsas, sa-velkas kamolā pie sievas kājam. Bet mīļā seja, kuru viņš kādreiz sauca par pavasari, un tas nebija vēl tik sen, satumsusi. Kājas, pat tas virzās tālāk, tikai tālāk. Au-gumam jāaizsedz, jāaizsargā Prieciņš. Neredzēt, nedzirdēt, nejust!

Beidzot arī saltais smaids iz-dziest. Galva ierāvusies plecos. Kā pērkona granda skan soļu atbalss no otras istabas. Tad klusums.. smacējošs klusums. Nokrakšķ gul-ta. Tai vienai, ko tā saņem savos skāvienos. Skaļi krā-cieni, murdoņa, un pāri gultas ma-lai netīra kurpe.

Lai nekliegtu, asie zobi iekožas delnā. Asins pilieni atraujas no sārtās miesas un sašķīst simt sīkās pēlītēs, veidojot rūsganu rakstu uz grīdas dzeltenajiem dēļiem. Rokas, kājas, ķermenis sastindzis, it kā pieaudzis grīdai.

Kliedziens... Kliedziens. Skan ra-dio, bet pa starpām skaidri saklau-sāmi kliedzieni no blakus istabas. Māte steidz turp. Prieciņš parā-pojs zem galda un brēc pilnā balsi.

— Urr, urr, bai bai!
Mātes mikstās lūpas skūpstā apa-los vaigēļus, nemierīgās rokas. Viens otru mierina.

U. DAMBRĀNS

Dažos kolhozos maz tiek da-rīts, lai atņemtu novecojušo zāllauku sistēmu.

(Fakts)

Par zāllauku sistēmu
Priekšsēdis jūsmoja:
— Cik ērta, cik laba! —
Tā vārdi tam plūsvoja.
Skatāmie tirumos:
Pirmajā — zāles,
Otrajā, trešajā
Zāles vien zāles.
Apstrūkt sāk gaļas,
Apstrūkt sāk piena,
Nokrītas svarā
Izstrādes diena.
Aizsedza priekšsēdim
Ritdienas tāles
Zāles,
Skaras un vāles.

KULTŪRAS DZĪVES HRONIKA

A. Puškinu atceroties

Kuram gan no mums nav tuva lielā krievu dzejnieka Aleksandra Puškina dzeja. Ikviens ir lasījis dzejoļus «Ziemas rīts», «Pieminekļi», romānu dzeja «Jevgeņijs Oņegins» un citus darbus. Bērniem tuva ir Puškina pasaka — dzeja «Pasaka par zvejnieku un zelta zivtiņu». Lasot šīs dzejas, tikai retais atceras dzejnieka dzīves gājumu un traģisko nāvi divkaujā.

10. februārī visā mūsu zemē atzīmēja Puškina nāves 125.

gadadienu. Daudz gadu ir pagājis kopš dzejnieka nāves, taču aizvien viņš ir dzīvs izjustajās dzeju rindās.

Atceroties A. Puškina, 10. februārī Līvānu 1. vidusskolā notika sanāksme.

Par dzejnieka dzīvi un literāro darbību pastāstīja skolotāja T. Bojarinova. Sanāksmē kuplīnāja daudzie A. Puškina dzejoļi, kurus deklamēja gan Līvānu 1. vidusskolas, gan arī Krustpils rajona astoņgadīgo skolu skolēni. Par godu šai dienai

bija sarīkots arī krievu valodas konkurss. Tika deklamētas A. Puškina dzejas. No 8. klasēm I vietā A. Skrūzmanis (Gaiņu 8-gadīgā skola), no 7. klasēm — A. Baufala (Līvānu 1. vidusskola), no 6. klasēm — N. Kaminska (Sīļu 8-gadīgā skola) un no 5. klasēm — N. Kuciņska (Līvānu 1. vidusskola). Labu sagatavotību parādīja arī L. Sipola, R. Grāvere.

Z. Kalvāne, Līvānu korespondentu punkta locekle

„Reiz lielā Krievzemē par mani runās...”

Šī dzejas vārsmas frāze daudzām būs pazīstama. Tā pieder ģeniālajam krievu tautas dzejniekam Aleksandram Puškinam. Praviem vārdiem! Slavenā krievu līriķa daiļrade apceļojusi visus mūsu planētas kontinentus. 125 gadi mūs šķir no dienas, kad beidza pušķstēt trauksmainā sirds, taču viņa daiļrade savilpo lasītāju vēl šodien. Tā dzīvos mūžam.

Lielā krievu tautas dzejnieka atceres dienās biežāk viņa darbu sējumus pieprasa arī Jēkabpils bibliotēkas lasītāji, lai vēlreiz tiktos ar iemīļotajiem Puškina darbu varoņiem, palasītu viņa līriku.

Rajona rūp kombināta klubā notika Puškina atcerēti vakars. Par dzejnieka dzīvi un literāro darbību stāstīja Jēkabpils otrās vidusskolas audzēkņi G. Bindere, C. Gubko, T. Kurilova, bet E. Goldfrids noskandēja A. Puškina dzejoļus «Čaadajevam» un «Pieminekļi». Rajona bibliotēkas darbinieki vakara apmeklētājiem sarīkoja dzejnieka darbu izstādi. Vakara noslēgumā tā dalībnieki ar lielu interesi noskatījās mākslas filmu «Piķa dāma».

J. Policāne, Jēkabpils rajona bibliotēkas abonementa vadītāja

Karnevāls skolā

Sēces septiņgadīgajā skolā šī gada februārī notika karnevāls, kurā piedalījās un demonstrēja maskas skolēni. Pirmo vietu ieguva 4. klases skolniece A. Livmane ar masku «Kukurūza». Otro vietu izcīnīja 6. klases skolniece S. Gončarova, I. Podskočija, R. Kaldovska — «Trīs mešikāņi».

Pašlaik skolā noris konkurss «Par tirāko burtnīcu».

Viss skolēnu kolektīvs ieslēdzies čiekuru vākšanas kampaņā. Jau savākts pāri par 200 kg čiekuru, kurus nodos Sēces mežniecībā.

R. Ziverte

Huligāni saņem pēc nopelniem

Pēdējā laikā Krustpils rajona tautas tiesa izskatījusi vairākas krimināllietas par ļaunprātīgu huligānismu. Ar nozēlu jākonstatē, ka vairums huligānisku izliecību izdara jaunieši, būdami iereibušā stāvoklī.

Vīpes ciema iedzīvotājs, Krustpils rajona starpkolhozu savienības strādnieks Andrejs Senkovs no ieslodzījuma, kur izcietis sodu par huligānismu, atgriezās pagājušā gada sākumā. Viņš bija atbrīvots pirms termiņa, neizciešot tiesa sodu, kas bija noteikts par viņa noziedzīgām darbībām. Varētu domāt, ka A. Senkovs būs izdarījis secinājumus no iepriekšējās tiesas prāvas un nostāties uz godīga ceļa. Lai tā būtu, viņam bija visi priekšnoteikumi: ģimene, darba vieta, biedru kolektīvs. Tomēr A. Senkovs neattaisnoja viņam paredzēto uzticību, strādāja slikti, bieži kavēja darbu dzeršanas dēļ.

Fakti rāda, ka Krustpils starpkolhozu savienībā strādnieku audzināšanas darbs ir atstāts novārtā. Šajā organizācijā slikti cīnās pret darba disciplīnas pārkāpumiem un īpaši pret dzeršanu. Pagājušā gada pie kriminālātbildības saukti vairāki šīs organizācijas strādnieki, kuri dzerumā izdarījuši dažādas zādzības — gan valsts un sabiedriskā īpašuma, gan pilsoņu personīgā, gan izdarījuši citus noziedzīgus.

Pagājušā gada novembrī A. Senkovs strādāja uz objekta pie Aiviekstes HES. 26. novembrī A. Senkovs un tās pašas organizācijas strādnieks Kazimīrs Jukša nostrādāja tikai līdz pusdienai, pēc tam sāka abi kopīgi žūpot. Kad bija

Redakcija saņēma sūdzību no Krustpils cukura fabrikas strādniekiem par uzņēmuma ēdnīcas ēdienu sliktu kvalitāti. Reizēm šeit nepasniež baltmaizi, nav kefira un citu produktu. Pēc vēstules autoru domām, arī ēdienu cenas varēja būt zemākas.

Sūdzība pamatota. Ēdienu kvalitāte tiešām bija neapmierinoša. Pieredzējušo pavāri, kas ir atvaļinājuma, aizvieto jauna pavāre ar pārbaudes stažu. Viņa bridināta par ēdienu sliktu kvalitāti. Tagad

Uz ledus— uzmanīgākiem!

Neraugoties uz plašo izskaidrošanas darbu par nepieciešamību ievērot drošības noteikumus uz ledus, vēl nereti gadās, ka atsevišķi pilsoņi tos ignorē, tādējādi apdraudot savu un citu dzīvības.

Naktī no 6. uz 7. februāri 58 gadus vecā pilsona A. Boroda no Dignājas kolhoza ap pusesiem rītā mēģināja pāriet pa ledu no Krustpils uz Jēkabpili vietā, kur nav atļauts. Neradot, ka priekšā nav ledus, viņa iekrita ūdenī. Sieviete saucienus pēc palīdzības izdzirdēja ūdenslīdzēs J. Barbals, kas šīn laikā dežūrēja glābšanas stacijā. Pakēris «Aleksandra virvi», viņš devās slīcējai palīgā. Riskējot ar savu dzīvību, viņš un vēl divi citi pilsoņi, kuri nejausi atradās tuvumā, izglāba cietušo. Ātrās palīdzības mašina viņu nekavējoties nogādāja slimnīcā.

Šis gadījums vēlreiz apliecina, cik svarīgi ir stingri ievērot drošības noteikumus uz ledus.

P. Bukšs, glābšanas stacijas priekšnieks

MUMS ATBILD

Avīzes 6. februāra numurā bija ievietots K. Skosāna ierosinājums pārdot autobusa biļetes atpakaļbraucienam. 11. autotransporta kantora priekšnieks b. Zobens mums atbild, ka šo jautājumu 11. ATK UZ VIETAS IZLEMT NEVAR, JO JĀGROZA AUGSTĀKSTĀVOŠO INSTANCU INSTRUKCIJAS. IEROSINĀJUMS NOSŪTĪTS IZLEMSANAI AUTOMOBILU TRANSPORTA UN SOSEJU MINISTRIJAI.

ēdienu reizēs pasniedz arī baltmaizi, ir dabūjams kefirs. Pārbaudē noskaidrots, ka cenu paaugstinājuma nav. Tās atbilst kalkulācijai.

Uzņēmuma medicīnas masai b. Sirotkinai uzdots katru dienu kontrolēt ēdienu kvalitāti un izdarīt attiecīgus ierakstus speciālā žurnālā.

V. Kozlov, Krustpils cukura fabrikas arodorganizācijas komitejas priekšsēdētājs

Fiziskā kultūra un sports

Visi uz slēpēm!

Sākušies sengaidītie ziemas sporta cīnītāju priekš. Ziemas stājusies savas tiesības. Pārī sniegotajiem klajumiem traucas slēpotāji, gatavojoties pirmajam sacensībām un pārgājieniem, kas palīdzēs nostiprināt veselību, dos prieku un spēkus ikdienas darbā.

Nekavējoties ne dienu, skolu, uzņēmumu, kolhozu un padomju saimniecību fizikultīvu padomēm aktīvi jāorganizē slēpošanas nodarības, lai katrs rajona fizikultīvis varētu piedalīties ziemas sporta spēļu sacensībās, kas Jēkabpils rajonā risināsies kolektīvos līdz 1. martam, bet finālā — 4. martā Jēkabpils jaunajā mežā. Katrā kolektīvā jāsarīko vietējās sacensības, kuru uzvarētāji piedalīsies finālā. Rajona ziemas sporta spēļu slēpo-

šanas sacensības ietilpst rajona I sporta spēļu sacensībās, kas risinās trijās grupās. Nemot vērā fizikultīvis ierosinājumus, vienkāršotā sacensību programma. Kolektīvu ieskaitē ietilpst 10 km slēpojums vīriešiem un 5 km sievietēm.

Jēkabpils pilsētas fizikultīvisiem plašas sacensības notiks 25. februārī. Viesītes savukārt 11. martā risināsies rajona meistarsacīkstes distanču un kalnu slēpošanā, bet 18. martā Jēkabpils apkārtnē notiks sezonas noslēguma sacensības.

Februārī un martā notiks arī skolu ziemas sporta spēļu un laikraksta «Pionerskaja Pravda» balvas izcīņas sacensības.

Slēpotāji, sniegotie klajumi jūs aicina!

A. Vilnis

Sacensības galda tenisisti

Kupls dalībnieku skaits no kolhoziem «Padomju Dzintene» un «Nākotne» bija pulcējies Abelu ciema klubā, lai sacenstos galda tenisā, šahā un dambretē. Komandu cīņā starp «Padomju Dzintene» un «Nākotne» dambretistiem pārliecinošu uzvaru izcīnīja nākotnieši — 6,5:1,5.

Pēc dambretistu cīņām sacensības individuālajos turnīros uzsāka galda tenisisti un šahisti. No 13 galda tenisa spēlētājiem uzvaru izcīnīja Valdis Ritiņš, atstājot otrā vietā «Padomju Dzintenes» fiz-

kolektīva vadītāju Aldi Erdlānu.

Starp sievietēm labu spēles māku demonstrēja Dzintra Pastare, Dzidra Caunīte un Inta Stigare, uzvarot vairākus galda tenisistus — vīriešus.

Šahā pārliecinošu uzvaru izcīnīja kolhoza «Padomju Dzintene» brigadieris Arnolds Dzenis, uzvarot visus sacensību dalībniekus. Otro vietu izcīnīja «Nākotnes» šahists Eriks Pļavinskis.

A. Jakubovskis, sacensību tiesnesis

Dambretes masu turnīrs

Latvijas PSR Sporta biedrību un organizāciju savienība rīko kārtējo republikas 6. dambretes masu turnīru. Tajā var piedalīties visi dambretes cīnītāji. Turnīrs notiks atsevišķi vīriešiem, sievietēm, kā arī skolu komandām.

Vispirms turnīri risināsies rūpnīcās, skolās, kolhozos un citos fizikultūras kolektīvos. Pēc tam martā notiks rajona masu turnīrs, kurā piedalīsies fizikultūras kolektīvu turnīru uzvarētāji: viens pārstāvis no katrām 12 vīriešiem un viena pārstāve no katrām 6 sievietēm. Pēc skolu turnīru rezultātiem sastādīs skolu izlases komandas. Ko-

mandas sastāvā 2 jaunieši, 1 jaunie un 1 skolotājs.

Republikas masu turnīra pusfinālā risināsies Rīgā no 4. līdz 7. aprīlim, kur piedalīsies rajonu turnīru uzvarētāji. Bez tam pusfinālā varēs cīnīties republikāniskā dambretes uzdevumu risināšanas konkursa desmit uzvarētāji. Laikā no 8. līdz 11. aprīlim notiks izšķirošās cīņas — republikas masu turnīra fināls.

Latvijas PSR skolu komandu turnīra finālsacensības risināsies Rīgā no 28. līdz 30. martam.

Labu veiksmi turnīrā!

I. Kaisals, mūsu korespondents

Viesītes dzelzceļnieki uzvar

Uz Piksteres ezera risinājās Jēkabpils rajona meistarsacīkstes blī-

košanā. Tajās piedalījās vairāki nekā 50 sportistu no dažādām organizācijām un iestādēm.

Pēc sešu stundu sacensībām par uzvarētāju kļuva Viesītes dzelzceļa depo pārstāvis M. Sklokovs, kura asaru un lidaku loma kopsvars bija 2,3 kg.

Otro vietu ieņēma tā paša kolektīva pārstāvis B. Cepurītis. Trešajā vietā ierindojās 11. ATK pārstāvis b. Skoda.

Komandu kopvērtējumā pirmo vietu izcīnīja Viesītes dzelzceļa depo I komanda ar 94 punktiem. Otrajā — 11. ATK komanda ar 59 punktiem. Trešajā vietā — sakaru kantora komanda.

Viesītieši ieguva ceļazīmi uz republikas blītkotāju meistarsacīkstēm, kuras risināsies uz Burtnieku ezera marta sākumā.

L. Bauskis, sacensību galvenais tiesnesis

Redaktors E. KOGENS

Monika Jāzepa m. Boķe, dzim. 1927. gadā, dzīvo Jēkabpilī, Jēkabpils ielā 70, dz. 1, ierosinājusi laulības šķiršanu pret vīru Uldi Rūdolfu d. Boķi, dzim. 1930. gadā, dzīvo Jēkabpilī, Jēkabpils ielā 70, dz. 3. Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Minna Dekterova, dzim. 1913. gadā, dzīvo Jēkabpilī, Komjaunatnes laukumā 3, ierosinājusi laulības šķiršanu pret vīru Maņefu Dekterovu, dzim. 1914. gadā, dzīvo Jēkabpilī, Zemgales ielā 4. Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Stanislavs Ludviga d. Drapevičs, dzim. 1916. gadā, dzīvo Jēkabpilī rajona Sunākstes ciema «Dancēnos», ierosinājis laulības šķiršanu pret sievu Astru Friču m. Drapeviču, dzim. 1917. gadā, dzīvo Viesītes ciema «Aizkārķos». Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Arturs Jāzepa d. Vanags, dzīvo Līvānos, Brīvības ielā 4, ierosinājis laulības šķiršanu pret sievu Dzidru Jāņa m. Vanagu, dzīvo Ergļos, Krasta ielā 5. Lietu izskatīs Madonas rajona tautas tiesa.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālraksti redakcijai — 2342, redaktora vietniekam — 2502, literāriem līdzstrādniekiem — 2340, tiešais vārds tālsatiksmē — 7, Krustpils rajona abonentiem — Krustpils 353. Redakcija Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

Газета «Брива Даугава» — орган Екабпилского и Крустпилского районных комитетов КП Латвии и районных Советов депутатов трудящихся, г. Екабпилс, Латвийская ССР.